

Streszczenie. Katecheza VIII. Małgorzata Królczyk. Promocja ludzka odkrywaniem i zgłębianiem godności człowieka.

„A wreszcie rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. [...] Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: Stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1,26-27)

Katechizm Kościoła Katolickiego, 1691 podaje: *„Chrześcijaninie! Poznaj swoją godność. Stałeś się uczestnikiem Boskiej natury, porzuć więc niegodne obyczaje przeszłego życia i już do nich nie wracaj. Pomnij, do jakiej należysz Głowy i jakiego Ciała jesteś członkiem. Pamiętaj, że zostałeś wyrwany z mocy ciemności i przeniesiony do światła i królestwa Bożego”*

Jan Paweł II w Encyklice *Evangelium vitae*, 38 pisze: *Godność życia nie wynika jedynie z jego źródła, czyli z faktu, że pochodzi ono od Boga, ale także z jego celu, z jego przeznaczenia do komunii z Bogiem przez poznanie Go i umiłowanie”.*

Jan Paweł II w całym swoim nauczaniu podkreślał wielką godność człowieka. Fundamentem ludzkiej godności jest Boża miłość do każdego człowieka bez wyjątku. Człowiek ma swoją wartość bez względu na to, kim jest, co robi i gdzie przebywa (por. RH 11).

We współczesnym świecie godność człowieka jest deptana na wiele sposobów. Dlatego trzeba uświadomić człowiekowi kim jest. Życie ludzkie jest święte i nienaruszalne od chwili poczęcia, aż do naturalnej śmierci. Obowiązkiem katolika jest uczestniczyć w działalności na rzecz obrony życia. Nikt nie ma prawa zabierać życia dziecku poczętemu, bo *„człowiek w łonie matki należy do Boga”*. Nikt też nie ma prawa odbierać życia człowiekowi, który jest schorowany czy niepełnosprawny. Bóg nie ma względu na osoby. Kocha jednakowo każdego człowieka i pochyła się z szacunkiem i czułością nad tymi, którzy są odrzucani. Jezus nigdy nie potępiał człowieka, ale zło, grzech. Jeżeli człowiek żałuje za swoje grzechy, Bóg mu zawsze wybaczy. Bóg nigdy nie męczy się przebaczeniem nam, to nas męczy proszenie Go o miłosierdzie. Nikt nie może nas pozbawić godności, jaką obdarza nas ta nieskończona i niewzruszona miłość Boga.

Jan Paweł II zwracał również uwagę na to, że osoba ludzka dzisiaj nie jest kochana na miarę swojej godności, jako żywy obraz Boga. Wielu ludzi jest traktowanych jak przedmiot, poniżanych i znieważanych. Niektóre państwa

nie szanują podstawowych praw człowieka: do życia, do wolności sumienia i wyznawania wiary. Naruszeniem godności człowieka jest także brak pracy. Praca ma służyć człowiekowi, ma go uszlachetniać. Człowiek ma przez pracę dopełniać swoje człowieczeństwo.

Wielką promocją godności człowieka jest jego sumienie, czyli sanktuarium, w którym on może przebywać sam na sam z Bogiem. Należy więc zatroszczyć się o to, aby dobrze ukształtować swoje sumienie, poprzez częstą spowiedź, komunię świętą, codzienny rachunek sumienia, a także czytanie i rozważanie słowa Bożego.

O wielkiej godności człowieka świadczy także jego zdolność do miłowania. Człowiek nie może żyć bez miłości, pozostaje wówczas dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość. Właśnie w Chrystusie człowiek odnajduje swoją wielkość i godność (por. RH 10). Promując godność człowieka należy także ukazać piękno życia małżeńskiego. Prawdziwa miłość małżeńska wymaga, aby małżonkowie wzajemnie się szanowali, gdyż są równi w swojej godności. Prawdziwa miłość pragnie dobra drugiej osoby nawet z pominięciem siebie.

Św. Augustyn mówił: „Moja wolność kończy się tam, gdzie zaczyna się wolność drugiego człowieka”. Należy więc szanować swoją godność i godność innych, bo w każdym człowieku jest ślad Boga.